

A BUDAI VÁR TÖRTÉNETE

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

H. I.

Cím:

Abdi basa utolsó mulatsága

Abdi basa utolsó mulatsága

A mamelukok kézbesítették Abdi basa esti mulatságára a meghívókat és visszavitték a válaszokat. Este pedig megindultak a vendégek kísérőikkel, akik az ajándékokat hozták. Mert ajándék nélkül senki sem járult Abdi basa színe elé. Ezért aztán a helytartó sohasem fizetett rá a vendégeskedésre.

Leggyakrabban szebbnél-szebb értékű kardokat és fegyvereket kapott a basa, aztán különféle ékszereket. Aranyserlegekkel, fedeles kupákkal, arany, ezüst és üvegtányérokkal és tálakkal is kedveskedtek a meghívottak. Akadt az ajándékok között ló, szarvasmarha, birka is bőségesen s mivel a basa nagy vadász volt, sokan hoztak medvebocsot, farkaskölyköket, szarvast, özet, játékos mókust, félnék vidrát, komoly hódót, aztán különféle ragadozó madarakat, amelyeket évekig neveltek és szelidítettek, hogy végre Abdihoz (esetleg utódjához) juttassák.

Petneházi ezüst kardot adott le az ajándékok átvevőjének és egyúttal úgy intézkedett, hogy egy felszerszámozott paripát is vezessenek Abdi istállójába. A paripán olyan nyeregfelszerelés és szerszám volt, hogy Abdi arab istállómestere nem restelte a kantárral befutni a helytartósághoz és jelenteni, milyen pompás ajándékokkal kedveskedett Petneházy.

Három nap

Igy aztán nem volt csoda, hogy az élesszemű Abdi basa azonnal észrevette a beépő Petneházyt és v'dám mosolyal magához intette. Pedig délben másképpen beszélt vele. Dehát valami mégis megváltoztatta a basa hangulatát. Egy ilyen török hatalmaság kedves figyelmé és nézése mindent jelenthet. Életet és halált, Petneházy ugyan csak látszólagos örömmel tekintett Abdira, aki oda szóltott:

— Megörvendeztettem. Alig várom hogy viszonzzam kedvességét. Majd beszélgetünk, hiszen mind a három napon itt leszel — mondotta és helyet mutatott neki a tüzérek főparancsnok mellett.

A basa kedveskedő szavaira Petneházy meghajolt, de ha Abdi a lelkéből látott volna, nem hogy három napot nem engedélyezett volna neki, de még egyet se. Már is bevonultak azonban a vendégek mulattatására a szemfényvesztők, hasbeszélők, állathang utánzó, bővészek. Aztán tornászok, birkozók kérültek sorra, szóval vidáman telt az idő.

A távozáskor Ali, az egyiptomi aga

A második este

Este Petneházy felment a basához és ott találta az ismerősöket. A szórakoztatás ezúttal erőmutatványokkal kezdődött és azután a jövődömondó dervisekre került a sor. A basa rendelkezése szerint mindegyiknek egy-egy kérdést adott fel a szellemes ember hírében álló topcsi basi. Petneházy szíve megdobbant, amikor az ismerős dervist meglátta Abdi előtt. De akkor még nagyobb nézett, amikor a basa jókedvűen hozzá szóltott:

— Mehmed! Mondd meg hányadik helytartó leszel az utolsó Budavárban?

Mehmed törökös ülésbe helyezkedett, imádkozott, s fejtét a dobogó szélére hajtotta. Kitérte karjait, hosszan nyújtva el a vastag szőnyegen és gyorsan mondotta azt a fohászt, amelyet csak a hadzsik tudnak és mondanak, ha megtették az utat Mekkába Gül baba vagy Gazi Gürz Eliász baba boldogságos fejéig. Majd tengermély zsebébe nyúlt s fakó pergamentlapokat húzott elő és sietősen rakta egymás mellé a dobogó szélén, a basa lábai előtt. Ezt többször megismételte és végre kimondott egy számot.

— Nyolcvanadik.

Magyar Vasárnap
1950. okt. 8.

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

9.439

Hely:

169

Helyszám:

A basa feljegyeztette, mint sokmas mindent, amiről másnap bővebb felvilágosítást akart. Egyik ülemát odain-tette:

— Nézzetek utána, hogy én hányadik vagyok.

Szökés a háremből

Mehmed hátrahúzódott, mint aki elvégezte a dolgát. Ugyanakkor egy aga jött be, s miután tisztelettel térdef hajtott, halkán jelentett valamit a basának, de úgy, hogy a közelebb lévők mégis meghallották.

— Az ostromló sereg készülődik, a hírszerzők közül csak néhányan tértek vissza.

A főeunuch 's bejött és a basa másik füléhez hajolt. Abdi felugrott, gyorsan távozni készült, amikor szembe találta magát az ülemával.

— Kegyelmes ur, te a nyolcvanadik helytartó vagy Budán.

Abdi félrelaszította a papot, aztán rohant háremebe, mert a főeunuch jelentése szerint két magyar felesége megszökött. Most így csak kilencvennyolc felesége maradt, pedig amióta basa, mindig száz felesége volt. Mert csak a száz szerencsés szám. Ezért határozta el, hogy a föld aól is előteremtí az eltűnt nőket, akik egy dervis jóvoltából a Kanizsav-házban kerestek menedéket. Minden más kérdés háttérbe került a basánál, az el-lenség is és a szerencsétlen nyolcvanas szám is.

1950. október 8.

Vasárnap